

UUDISTAVA
METSIEN
KÄYTTÖ

Esitys uudistavan kestävyyden periaatteiksi suomalaisessa metsien käytössä

LUONTOA

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

KONEEN SÄÄTIÖ
KONE FOUNDATION

Artikkeli perustuu samannimiseen tieteelliseen käsikirjoitukseen, jonka ovat kirjoittaneet

Jani Hohti, Jyväskylän yliopisto, Bio- ja ympäristötieteiden laitos, JYU.Wisdom Resurssiviisausyhteisö

Claudia Kovács, Aalto-yliopisto, Johtamisen laitos

Johanna Haapala, Luontoa Oy

Panu Halme, Jyväskylän yliopisto, Bio- ja ympäristötieteiden laitos, JYU.Wisdom Resurssiviisausyhteisö, Luontoa Oy

Paloma Hannonen, Luontoa Oy

Anna Härri, Aalto-yliopisto, Johtamisen laitos

Sari Kuvaja, Third Rock Finland Oy

Martta Nieminen, Aalto-yliopisto, Johtamisen laitos

Tämän artikkelin tuotantoon ovat lisäksi osallistuneet

Susanne Johansson, **Salla Neuman** ja **Anu Räsänen**

Third Rock Finland Oy:stä. Artikkelin ulkoasusta ja taitosta vastaa Days Agency. Kannen kuva Evan Clay / Unsplash. Muut kuvat Paloma Hannonen.

Artikkeli on osa Uudistava metsien käyttö -hankkeen työn tuloksia. Kaksivuotista (2024–25) hanketta on rahoittanut Koneen Säätiön Metsän puolella –aloite, ja sitä on koordinoanut Luontoa. Muita hankekumppaneita ovat Third Rock Finland ja Jyväskylän yliopisto.

Kaikissa osittaisissa tai kokonaisuudessaan tapahtuvissa jäljennöksissä on mainittava julkaisun nimi ja julkaisija tekijänoikeuden omistajana.

© Uudistava metsien käyttö -hanke 2025
Julkaistu lokakuussa 2025.

uudistavametsienkaytto.fi

KÄSITTEITÄ

Sosio-ekologinen systeemi Sosio-ekologinen systeemi on ihmisten ja luonnon muodostama vuorovaikutteinen kokonaisuus, jossa sosiaaliset ja ekologiset osatekijät ovat keskinäisriippuvaisia, monitasoisia ja dynaamisia.

Ekologinen läikkyminen Jonkin toimenpiteen ekologiset vaikutukset heikentävät jonkin toisen ekosysteemin tilaa. Esimerkiksi metsätalouden toimenpiteet, kuten ojitus, avohakkuu tai maanmuokkaus, heikentävät vesistöjen ekologista tilaa vesistökuormituksen kautta.

Sosiaaliset heijastevaikutukset Jokin toimienpide vaarantaa paikallisyhteisön perinteisiä elinkeinomahdollisuuksia tai paikalliskulttuurin harjoittamisen mahdollisuuksia.

Maisemataso Alue, joka sisältää useita ja keskenään vuorovaikutuksessa olevia maankäyttömuotoja, valuma-alueita ja ekosysteemejä. Maisemataso ei määrydy alueen koon, vaan sen rakenteiden ja toimintojen perusteella.

Luonnonvaraisten lajien suora hyödyntäminen Lajien suora hyödyntäminen ravinnoksi tai muuhun hyötykäyttöön esimerkiksi kalastamalla, metsästäällä tai keräilemällä.

Esitys uudistavan kestävyysperiaatteiksi suomalaisessa metsien käytössä

- Uudistava kestävyys pyrkii sosio-ekologisen järjestelmän elvyttämiseen ja ekosysteemien tilan parantamiseen.
- Uudistava metsien käyttö -hankkeessa luotiin periaatteet uudistavalle kestävyydelle suomalaisessa metsien käytössä.
- Tutkimustyössä tunnistettiin viisi pääperiaatetta ja 11 tarkentavaa periaatetta. Periaatteiden toteutumiselle ehdotetaan myös mittareita.
- Tunnistetut pääperiaatteet ovat maailmankuvan muutos; ihmisen ja muun luonnon yhteistyöhön perustuva vuorovaikutus; luonto toimijana ja oppaana; paikan sekä paikallisyhteisön ymmärrys ja kunnioitus; oppiminen ja muutoskyky.

UUDISTAVALLE METSIEN KÄYTÖLLE on luotu ensimmäistä kertaa tutkimukseen perustuvat periaatteet. Kaksivuotisessa tutkimushankkeessa koottiin laajaan kirjallisuuskatsaukseen pohjautuen ja monialaisia tutkija- ja sidosryhmätyöpajoja hyödyntäen uudistavan kestävyysperiaatteet suomalaiseen metsien käytön kontekstiin. Hankkeen rahoitti Koneen Säätiön Metsän puolella -aloite, sen tieteellisestä tutkimustyöstä vastasi Jyväskylän yliopisto yhdessä Aalto-yliopiston tutkijoiden kanssa, ja sitä johti luontokonsulttiyhtiö Luontoa Oy kumppaninaan vastuullisuuskonsultoinnin asiantuntijaorganisaatio Third Rock Finland Oy.

Suomalainen metsien käyttö on historiallisista syistä johtuen alisteista puuntuotannolle, joka tarjoaa tuloja metsänomistajille ja välillisesti hankintaketjuissa ja tuotantolaitoksissa työskenteleville ihmisille. Samalla se kuitenkin yksipuolistaa metsiä, aiheuttaa negatiivisia vesistövaikutuksia ja luontokatoa, ja heikentää metsien virkistys- ja muita käyttömahdollisuuksia.

Luontokato ja ilmastonmuutos muodostavat ihmisen ja luonnon hyvinvointia uhkaavan globaalin monikriisin, jonka ratkaisemiseksi tarvitaan yhteiskunnan läpileikkaavia systeemitason muutoksia ihmisten toiminta- ja ajattelutavoissa sekä niitä ohjaavissa rakenteissa, kuten luontokatoa merkittävästi aiheuttavissa liike-elämän toiminnoissa. Vastauksena edellä kuvattuihin haasteisiin maailmalla on yleistynyt kestävyysongelmien juurisyihin pureutuva, systeemiseen ajatteluun nojautuva uudistavan kestävyysperiaatteen mukainen toiminta.

Uudistavan kestävyuden (engl. *regenerative sustainability*) tavoitteena on sekä luonnon tilan paraneminen että sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lisääntyminen. Näin uudistava kestävyys vie ekologisen ja sosiaalisen kestävyuden pidemmälle kuin perinteinen kestävyysajattelu: siinä missä perinteinen kestävyysajattelu on keskittynyt haittojen vähentämiseen, uudistava kestävyys pyrkii koko ihmisyyshyönteiden ja luonnonympäristön kattavan sosio-ekologisen järjestelmän elvyttämiseen. Muutos edellyttää uudenlaista ymmärrystä ihmisen ja luonnon välisestä suhteesta, jossa ihminen nähdään osana luontoa ja sen kumppanina.

Viime aikoina myös yritykset ovat omaksuneet uudistavan kestävyuden käsitteen. Riskinä kuitenkin on, että ilman käsitteen soveltamiseen liittyviä yleisesti vakiintuneita määritelmiä tai reunaehtoja käyttöönotto voi helposti jäädä yrityksissä vaillinaiseksi. Tällöin uudistavuuteen olennaisesti liittyvä kokonaisvaltaisen muutoksen tarve arvojen, toimintatapojen ja yhteiskunnallisten rakenteiden tasolla jää uupumaan.

Hanke pyrkii ratkomaan edellä kuvattua haastetta luomalla suomalaiselle metsien käytölle uudistavan kestävyuden periaatteet. Uudistavan kestävyuden mukainen toiminta on aina sidottu toimintaympäristöön ja vaatii siksi tapauskohtaisia periaatteita ja ohjeita.

Tunnistetut uudistavan kestävyuden periaatteet ja niiden soveltaminen suomalaisessa metsien käytössä

PÄÄPERIAATE	PERIAATTEET
MAAILMANKUVAN MUUTOS	- Maailma on sosio-ekologinen systeemi, jossa ihminen on osa luontoa ja riippuvainen sen hyvinvoinnista. - Moninaisuuden arvostaminen ja mahdollistaminen.
IHMISEN JA MUUN LUONNON YHTEISYTYÖHÖN PERUSTUVA VUOROVAIKUTUS	- Sosio-ekologisen systeemin nettopositiivinen eli paranemiseen johtava dynamiikka: ihmisyyshyönteiden ja muun luonnon välille syntyy positiivisia, molempien tilaa parantavia vuorovaikutussuhteita. Käytännössä tämä tarkoittaa ihmisen toiminnan sopeuttamista luonnon kantokyvyn tasolle, ja maisematasolla ekologisesti turvallisen ympäristön tilan saavuttamista. - Ekologisen läikkymisen ja sosiaalisten heijastevaikutuksien välttäminen.
LUONTO TOIMIJANA JA OPPAANA	- Luonto inspiraation lähteenä. - Luonnon prosessien sisäsyntyinen ja itseään ylläpitävä dynamiikka. - Maaperän hyvä ekologinen tila.
PAIKAN SEKÄ PAIKALLISYHTEISÖN YMMÄRRYS JA KUNNIOITUS	- Paikkalähtöisyys (paikantaju sekä paikallinen ekologinen ja biokulttuurinen tieto). - Yhteisön osallisuuden vaaliminen. - Tuotannon ja hyötyjen paikallinen sitouttaminen sekä taloudellisen oikeudenmukaisuuden periaate.
OPPIMINEN JA MUUTOSKYKY	Itsetutkiskelevat ja muuntautumiskykyiset käytänteet.

Periaatteet

Maailmankuvan muutos

Uudistavan kestävyys tavoitteena on muuttaa länsimainen yksipuolinen luonnon hyödyntämistä korostava luontosuhde kohti maailmankuvaa, joka tunnistaa ihmisen ja muun luonnon välisen keskinäisriippuvuuden. Sen pyrkimyksenä on luoda ihmisen ja muun luonnon välille positiivisia, molempien tilaa parantavia vuorovaikutussuhteita sekä lisätä sosio-ekologisen systeemin kokonaisvaltaista moninaisuutta ja palautumiskykyä. Hyvinvoiva ekosysteemi tarjoaa sivutuotteena monipuolisia materiaaleja, toimintoja ja arvoja, jotka parantavat ihmisten hyvinvointia.

”Yhdeksi uudistavan metsien käytön tavoitteeksi voidaan asettaa kansalaisten metsäsuhteen muuttaminen kohti metsien ja metsäluonnon elinvoimaa edistävää, vastavuoroista, suhteellisia arvoja vaalivaa ja kulttuurillisesti kestävää luontosuhdetta.”

Ihmisen ja muun luonnon yhteistyöhön perustuva vuorovaikutus

Sosio-ekologinen maailmankuva määrittää uudistavan kestävyys tavoitteeksi ihmisen toiminnan sopeuttamisen luonnon kantokykyyn. Se mahdollistaa myös aiemmin tuotetun haitan korjaamisen ja systeemin kokonaisvaltaisen kukoistuksen. Uudistavan metsien käytön tulisi parantaa metsäalueen tilaa suhteessa vertailutilaan ilman aiottua metsän käyttöä tai mahdollistaa metsän ekologisen tilan täysmääräinen luontainen paraneminen. Sen tulisi siis olla luonnon kannalta nettoposiitivista sekä paikallisyhteisön sosiaalista hyvinvointia edistävää. Uudistavassa metsien käytössä ekosysteemien luontaista dynamiikkaa palautetaan, ylläpidetään ja tuetaan. Käytön mahdollisuuksia mietitään siitä lähtökohdasta, että metsien hyödyntäminen ja niiden suojelu tai ennallistaminen eivät olisi eriytetty toisistaan.

Edellä kuvattu paikallista luonnontilaa parantava toiminta sulkisi kuitenkin ulkopuolelleen myös yhteiskunnallisesti oleellisia toimintoja, kuten rakentamisen tai puuraaka-aineen vähäistä merkittävämmän hyödyntämisen. Tämän välttämiseksi katsomme uudistavan metsien käytön toimintamallin [makrotason] käytettävyyden edellyttävän nettoposiitivisuuden

tarkastelua metsäkuviota laajemmalla, maisemata-son tilamittakaavalla, sallien paikallisia heikennyksiä systeemin tilaan. Tällöin metsien käyttö pysyy tasol- la, joka mahdollistaa ekosysteemin maisematason paranemisen, tyydyttää ihmisen raaka-ainetarpeita, tarjoaa elinkeinomahdollisuuksia sekä yhteensovittaa metsien moninaisia käyttömuotoja ja arvostuksia.

Esitetyissä periaatteissa turvallisen ympäristön tilan raja-arvo täyttyy, kun 40 prosenttia maisemasta kaikissa kasvupaikkatyypeissä on luontaisen kaltaista elinympä-ristöä ja kun muu maisema on nykyisen metsätalous- maiseman keskimääräisen ekologisen laadun tasolla. Toiminta ei myöskään saa aiheuttaa merkittävää paikal- listakaan haittaa luonnolle, mikä on tärkeää erityisesti uhanalaisten lajien elinympäristöjen ja harvinaisten tai uhanalaisten luontotyyppien säilymisen kannalta. Li- säksi tulee huolehtia, ettei toiminnasta synny ekologista läikkymistä, kuten ojitusten aiheuttamaa ravinnekuormi- tusta vesistöihin, tai sosiaalisia ulkoisvaikutuksia, kuten paikalliskulttuurin harjoittamisen vaarantumista.

Luonto toimijana ja oppaana

Uudistavassa kestävydessä luonto ymmärretään op- paana ja kestävyysratkaisuja pyritään etsimään luon- toa ja sen prosesseja jäljittelemällä. Luonnon proses- sien sisäsyntyisyyttä ja itsensä ylläpitävyyttä vaalitaan esimerkiksi mahdollistamalla ihmisen vahingoittamien ekosysteemien luontaisten prosessien uudelleen käynnistyminen. Metsien osalta tämä voisi tarkoittaa metsän luontaisen uudistumisen ja puuston peittei- syyden sekä lahopuujatkumon turvaamista. Lisäksi uudistavassa kestävydessä korostuvat maaperän hy- vinvointi ja maaperän luontaisten biologisten proses- sien turvaaminen. Metsien kohdalla maaperäeliöstön hyvinvointia voidaan edistää metsän peitteisyydellä, kasvi- ja puulajien moninaisuudella, metsän eri kehi- tysasteiden ja erityisesti vanhojen metsien turvaami- sella maisematasolla sekä metsän ekologiseen palau- tumiseen perustuvalla kiertoajalla.

Paikan sekä paikallisyhteisön ymmärrys ja kunnioitus

Uudistavan kestävyiden ytimessä on paikantaju eli paikan ja sen ainutlaatuisten ominaispiirteiden huo- miointi. Metsien käytön yhteydessä tämä tarkoit- taa sellaisten ominaispiirteiden tunnistamista, joilla voidaan katsoa olevan merkitystä alueen luonto-, kulttuuri- tai virkistysarvojen säilymiselle. Ekologises- ta näkökulmasta esimerkiksi suojelualueiden reuna- alueilla tai suojelualueiden välisillä metsäalueilla voi olla kytkeytyneisyyteen liittyviä luontoarvoja, joita ei voida heikennyksen jälkeen palauttaa tai korvata toi- saalla. Vastaavasti esimerkiksi päiväkotien tai sairaa- loiden lähimetsillä ja kulttuurihistoriallisten tapahtu- mapaikkojen metsillä voi olla ainutlaatuisia sosiaalisia merkityksiä.

Paikallisten olosuhteiden ymmärtäminen koros- taa paikallisen ekologisen tiedon merkitystä sekä paikallisyhteisön ja eri sidosryhmien osallistamista. Uudistava kestävyys pyrkii lisäksi huomioimaan talou- dellisen oikeudenmukaisuuden niitä ihmisiä kohtaan, joihin uudistavuuden mukaiset muutokset erityisesti kohdistuvat. Myös tuotannon ja hyötyjen paikallinen sitouttaminen voi edesauttaa reilun muutoksen synty- mistä, jolloin metsien käytön taloudellinen hyöty kiin- nittyisi paikallisyhteisöön ja lisäisi sen sopeutumisky- kyä ja hyvinvointia.

Oppiminen ja muutoskyky

Uudistavasti kestävä toimijan tulisi pyrkiä itsetutkis- kelevaan ja muuntautumiskykyiseen toimintaan tiedos- taen ja kyseenalaistaen toimintansa taustalla olevat arvot ja oletukset. Ihmisellä on potentiaalia kehittyä ja sopeutua tavalla, joka mahdollistaa rakentavan, kes- tävyysmurrosta tukevan sopeutumisen muutokseen. Muutoksen läpivienti vaatii kuitenkin jatkuvaa arvioi- mista, kokeilemista ja oppimista sekä kestävyystavoit- teiden toteutumisen seurantaa.

Uudistavan metsien käytön mittakaavat ja aikaskaalat

UUDISTAVAN KESTÄVYYDEN MUKAISESSA toiminnassa on keskeistä määritellä tilannekohtainen tilamittakaava eli tarkastelun tai aikaskaalan taso. Valittu taso vaikuttaa siihen, millaisia toimia uudistavan metsien käytön mukaisesti voidaan toteuttaa. Pienempi tai lyhyempi tarkastelun taso rajoittaa toimia ja lisää kestävyystavoitteiden kunnianhimoisuutta. Esimerkiksi metsäkuviotasolla tarkasteltuna päätehakkuikäisen metsän käsittely tulisi rajata sellaisiin hakkuutoimiin, jotka suoraan lisäävät monimuotoisuutta tai jotka on mahdollista hyvittää saman kuvion sisällä olennaisessa aikaikkunassa. Jos tarkastelua puolestaan

tehdään metsäomaisuustasolla ja pitkällä aikaskaalalla, voisi osalla metsäkuvioista heikentää ekologista tilaa voimakkaammin esimerkiksi avohakkuuin. Tämä kuitenkin edellyttäisi, että muun tarkastellun alueen ekologinen paraneminen kattaisi aiheutetun heikennyksen. Ehdotuksessa arvioidaan maisemataason (metsälöystä kansalliselle tasolle) soveltuvan parhaiten nettopositiivisen vaikutuksen tarkasteluun uudistavan metsien käytön yhteydessä. Muiden periaatteiden toteutumisen kannalta paikallinen metsäkuviotasoo voi kuitenkin olla ainoa tarkoituksenmukainen tarkastelutasoo.

Suositus uudistavan metsien käytön kriteereiksi

UUDISTAVALLE METSIEN KÄYTÖLLE luodut kriteerit ovat kaksitasoiset, jotta ne huomioivat metsätoimijoiden vaihtelevat mahdollisuudet ja kunnianhimon tason. Kriteerien tarkoituksena on erottaa uudistava metsien käyttö muista käyttömuodoista sekä osoittaa metsien käytön erilaisia kestävyysvaikutuksia. Suosituksemme uudistavan metsien käytön kriteereiksi (A) todennäköisesti johtaisivat laaja-alaisesti toteutettuna lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä metsälajiston sekä metsäelinympäristöjen uhanalaistumiskehityksen pysähtymiseen ja uhanalaisuuden poistumiseen. Metsän käyttö siis saavuttaisi ekologisesti turvallisen ympäristön tilan. Suosituksemme uudistavaa metsien käyttöä tavoittelevaksi toiminnaksi (B) sen sijaan ei saavuta ekologisesti turvallista ympäristön tilaa alkuvaiheessa, mutta synnyttää lajien ja elinympäristöjen turvaamisen näkökulmasta olennaisella vauhdilla etenevän luontoa parantavan dynamiikan. Molemmat vaihtoehdot vaativat toiminnan sosiaalisten vaikutusten välitöntä huomioimista.

A Suosituksemme uudistavan metsien käytön kriteereiksi

A1: Toiminta ei lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä aiheuta metsälajien tai metsäelinympäristöjen uhanalaistumiskehitystä.

Toimijan hallinnoimien metsäalueiden ekologinen laatu ylittää maiseman kasvupaikkatyypikohtaisen keskimääräisen ekologisesti turvallisen tilan raja-arvon siten, että 40 prosenttia maiseman pinta-alasta täyttää luonnontilaisen kaltaisiin elinympäristöihin sopeutuneiden lajien elinympäristöksi soveltuvan (0,9 habitaattihehtaaria) ekologisen tilan vaatimuksen.

A2: Toiminta turvaa ekosysteemien luontaisten prosessien toimivuuden eikä aiheuta ekologista läikkymistä muihin ekosysteemeihin.

Toimijan pitää huomioida koko tarkasteltavalla metsäpinta-alalla negatiivisten haittavaikutusten

välttäminen, metsän luontaisten prosessien turvaaminen, riittävä säästöpuiden määrä ja paikantaju erityisten luontoarvojen kohdalla.

A3: Toimija edistää paikallista sosio-ekologista elinvoimaisuutta sekä kokonaisvaltaista uudistavuutta.

Toimijan tulee kaikessa toiminnassaan edistää muutosta kohti luonnon ja ihmisen tasapainoista vuorovaikutussuhdetta, metsien käytön laaja-alaista moninaisuutta sekä paikallisyhteisön osallisuutta päätöksenteossa ja toiminnassa paikallista elinvoimaa ja oikeudenmukaisuutta vahvistaen. Lisäksi toimijan tulee sitoutua kompensoimaan mahdollisesti aiheuttamansa poikkeama uudistavuuden periaatteissa.

A4: Toimija reflektoi avoimesti toimintaansa.

Toimija osoittaa itsetutkiskelevaa ja sopeutuvaa toimintatapaa sitoutumalla säännölliseen, julkiseen seuranta- ja raportointikäytäntöön sekä vuoropuheluun paikallisyhteisön kanssa. Lisäksi toimija on valmis mukauttamaan toimintaansa tarvittaessa uudistavuuden periaatteiden mukaisesti.

B Suosituksemme uudistavaa metsien käyttöä tavoittelevaksi toiminnaksi

Toimija sitoutuu sellaiseen metsien käyttöön, jonka avulla uudistavan metsien käytön voidaan katsoa toteutuvan vuoteen 2050 mennessä noudattaen viimeisimmän globaalin biodiversiteettisopimuksen eli Kunming-Montreal -sopimuksen viimeistä tavoitevuotta.

Mikäli turvallista ympäristön tilaa ei ole mahdollista saavuttaa aikarajan puitteissa ennallistamalla, voidaan toiminnan katsoa tavoittelevan uudistavaa metsien käyttöä, kun vaadittavat luonnontilaa parantavat toimet on kokonaisuudessaan toteutettu ja toimija toteuttaa muilta osin uudistavaa kestävyyttä.

Uudistavan metsien käytön mahdolliset mittarit

EHDOTUS PITÄÄ SISÄLLÄÄN mittarit, jotta uudistavan metsien käytön periaatteiden toteutumista voidaan seurata. Mittarit auttavat myös periaatteiden käytön soveltamisessa.

Niiden periaatteiden osalta, joiden määrällinen arviointi ei ole mielekästä, voidaan uudistavan metsän käytön periaatteita arvioida laadullisin menetelmin, kuten apukysymysten avulla.

Ehdotetut mittarit uudistavan metsien käytön seurannalle:

NETTOPOSITIIVISUUS	• Luonnonarvohehtaarien määrän kehitys tarkastelualueella
SISÄSYNTYINEN JA ITSEÄÄN YLLÄPITÄVÄ PROSESSI	• Jatkuvan puuston peittävyys • Lahopuujatkumo • Luonnonvaraisten lajien suora hyödyntäminen • Porotaloudellisten metsäalueiden kantokyky
EKOLOGINEN LÄIKKYMINEN	• Vesistö- ja reunavaikutukset viereiseen ekosysteemiin • Ilmastovaikutukset
MAAPERÄN HYVINVOINTI	• Peitteinen, sekapuustoinen ja maaperältään muokkaamaton metsä • Vanhojen metsien pinta-ala

Lopuksi

UUDISTAVA KESTÄVYYS ASETTAA kestävyystyön kunnianhimon tason huomattavasti nykyistä korkeammalle. Se tavoittelee paikallisen sosio-ekologisen systeemin tilan absoluuttista parannusta, ei vain muutosta suhteessa aiempaan toimintatapaan. Suomalaisessa metsien käytön kontekstissa tämä rajaisi metsien käytön paikallisessa tilamittakaavassa vaikutuksiltaan lähinnä suojelu- ja ennallistamistoimia vastaavaan käyttöön ja tekisi kansallisen tason muutoksesta käytännössä lähes mahdottoman. Tästä syystä ehdotuksessa katsotaan nettopositiivisuustavoitteisiin pääsemisen edellyttävän tarkastelua laajemmassa, maisematason tilamittakaavassa, mikä sallii paikallisia

”Ehdotettujen periaatteiden toteuttaminen merkitsisi merkittävää muutosta nykyisen metsätalouden intensiteettiin. Ehdotuksen suurin haaste on uudistavan kestävyden vaatima ajattelutavan muutos.”

heikennyksiä systeemin tilaan. Samaan aikaan on huomioitava, että muiden periaatteiden toteutumisen kannalta paikallinen metsäkuviotaso voi kuitenkin olla ainoa tarkoituksenmukainen tarkastelutaso. Näin uudistavan metsien käytön soveltamistapa heijastaisi vahvasti uudistavan kestävyiden yleisiä periaatteita ja mahdollistaisi samalla monimuotoisen metsien käytön.

Uudistavan metsien käytön edistämiseksi tarvitaan tiukempaa lainsäädännöllistä luonnon turvaamista. Lisäksi tarvitaan markkinamekanismeja, jotka edistävät luonnonarvojen tuottamista ja luonnon heikentämisen välttämistä. Uudistavan metsien käytön toteuttaminen voi olla yksityisille toimijoille haastavaa, ja siksi mielekäs mittakaavataso voisi olla kansallinen tai kunnallinen taso. Tämä lähestymistapa yhdistäisi myös uudistavan metsien käytön tiiviiksi osaksi kansainvälisiä biodiversiteettisopimuksia. Koska uudistavassa kestävydessä on olennaista huomioida ihmisten toimeentulon edellytykset sekä toimien oikeudenmukaisuus ja hyväksyttävyys, olisi uudistavan metsien käytön tavoittelu kansallisella tasolla perusteltua toteuttaa olemassa olevien ja laajasti hyväksyttyjen suojelu- ja ennallistamismekanismien, kuten METSO- ja HELMI-ohjelmien, kautta.

UUDISTAVA
METSIEN
KÄYTTÖ

UUDISTAVAMETSIIENKAYTTO.FI